

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vaatii unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen tuomion, kumoamaan kyseessä olevat toimet (neuvoston päätöksen 2014/776/YUTP⁽¹⁾ ja neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1202/2014⁽²⁾ liitteet sekä neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP⁽³⁾ liite II ja neuvoston asetuksen (EU) No 267/2012⁽⁴⁾ liite IX (sellaisena kuin ne ovat muutettuna päätöksen 2014/776/YUTP 1 artiklalla ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1202/2014 1 artiklalla) siltä osin kuin niissä nimetään valittaja yhteisöksi, johon sovelletaan rajoittavia toimenpiteitä neuvoston asetuksen (EU) N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan nojalla, määräämään sille korvaus komission toimilla sen maineelle aiheutetusta vahingosta ja velvoittamaan neuvoston korvaamaan sille ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhakuasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Valittaja esittää seuraavat kaksi valitusperustetta tueksi väitteelleen, jonka mukaan unionin yleisen tuomioistuimen tuomiota rasittaa oikeudellinen virhe, jonka vuoksi unionin tuomioistuimen on kumottava kyseinen tuomio ja ratkaistava asia itse:

Ensinnäkin valittaja katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin jätti virheellisesti toteamatta, ettei neuvosto noudattanut olennaista menettelymääräystä ja/tai teki ilmeisen arviointivirheen, kun se teki päätöksen valittajan sisällyttämisestä luetteloon, koska se ei noudattanut päätöksentekomenettelyä, jota se olisi ollut velvollinen noudattamaan.

Toiseksi valittaja katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin tulkitisi virheellisesti neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP 20 artiklan 1 kohdan c alakohdassa (sellaisena kuin se on muutettuna 23.3.2012 annetun asetuksen (EU) N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan d alakohdalla) käytettyä oikeudellista käsitettä ”tuki” Iranin hallitukselle, johon neuvosto tukeutui oikeuttaakseen valittajan nimeämisen yhteisöksi, johon sovelletaan rajoittavia toimenpiteitä, sillä seurauksella, että se totesi virheellisesti, että neuvoston esittämä näyttö tuki valittajan sisällyttämistä luetteloon.

⁽¹⁾ Iraniin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 7.11.2014 annettu neuvoston päätös 2014/776/YUTP (EUVL 2014, L 325, s. 19).

⁽²⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 267/2012 täytäntöönpanosta 7.11.2014 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1202/2014 (EUVL 2014, L 325, s. 3).

⁽³⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 annettu neuvoston päätös 2010/413/YUTP (EUVL 2010, L 195, s. 39).

⁽⁴⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 961/2010 kumoamisesta 23.3.2012 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 267/2012 (EUVL 2012, L 88, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) on esittänyt
15.7.2016 – T – 2, družba za ustvarjanje, razvoj in trženje elektronskih komunikacij in opreme, d.o.o
(tällä hetkellä maksukyvyttömyystilanteessa) v. Slovenian valtio**

(Asia C-396/16)

(2016/C 335/57)

Oikeudenkäyntikieli: sloveeni

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Pääasian asianosaiset

Valittaja: T – 2, družba za ustvarjanje, razvoj in trženje elektronskih komunikacij in opreme, d.o.o (tällä hetkellä maksukyvyttömyystilanteessa)

Vastapuoli: Slovenian valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevaa lainvoimaiseksi tulleella ratkaisulla hyväksytyssä akordissa tarkoitettua maksuvelvoitteiden vähentämistä pidettävä arvonlisäverodirektiivin⁽¹⁾ 185 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna arvonlisäverovähennysten määrän määräytymistekijöiden muutoksena vai jonakin muuna tilanteena, jossa vähennys on arvonlisäverodirektiivin 184 artiklassa tarkoitetulla tavalla suurempi tai pienempi kuin se, jonka tekemiseen verovelvollinen oli oikeutettu?
- 2) Onko pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevaa lainvoimaiseksi tulleella ratkaisulla hyväksytyssä akordissa tarkoitettua maksuvelvoitteiden vähentämistä pidettävä arvonlisäverodirektiivin 185 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuna liiketoimen (osittaisena) maksamatta jäämisenä?
- 3) Kun otetaan huomioon unionin lainsäätäjän edellyttämä sekä arvonlisäverodirektiivin 186 artiklan säännöksissä edellytetty oikeudellisten tilanteiden selkeys ja varmuus, onko jäsenvaltion, joka vaatii vähennyksen oikaisemista kokonaan tai osittain maksamatta jääneen liiketoimen osalta, kuten tämän direktiivin 185 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa sallitaan, säädettävä kansallisessa lainsäädännössä erikseen [alkup. s. 8] tilanteista, joissa liiketoimet ovat jääneet maksamatta, tai sisällytettävä niihin lainvoimaiseksi tullut akordi (jos se kuuluu maksamatta jäämisen käsitteeseen)?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).